

Jeg skal saa tillade mig at sige noget om Nævnene. Den Institution, vi have haft til Dato, har der vist ikke været saa grumme meget ved. Dens Hovedopgave skulde være at faa Forlig i Stand mellem Tyende og Husbond, men i de allerfleste Tilfælde mislykkes det, saa der maa være noget ikke rigtigt ved denne Institution. Men disse nye Nævn, som vi nu skulle have i Stedet for, ville saamænd ikke blive en Smule bedre. Jeg kommer her i Hu, hvad det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) fortalte os for nogle Dage siden om disse Hestehandlere og de Dommere, som skulde dømme i de Sager, og jeg siger til mig selv: Gud ved, om dette her ikke vil blive det selv samme. Jeg vil saaledes ikke sætte meget ind paa at faa dette Nævn indført, vi maa hellere beholde det gamle. Naar der ikke bliver Forlig, skal Tyendet jo gaa til Retten, og saa staar det i det mindste lige saa hjælpeløst som nu. Der er fastsat en hel Del Mulkt, som skulde gaa i Politikassen. Det ser jeg ingen Grund til. Vore Politikasser ligge med en hel Del Penge, og Gud ved, hvordan de egentlig blive anvendte. Nej, lad Bøderne gaa ind i Kommunekasserne, der netop ville faa meget store Udgifter af dette Nævn. I en Kommune af nogen Betydning og Udstrækning ville Nævnene komme til at arbejde ret ofte, og Pengene bør derfor gaa ind i Kommunekassen.

Det tredie Mindretal i Kommissionen vil ikke have nogen Tyendelov for det myndige Tyende, men derimod for det umyndige og vil for dettes Vedkommende henholde sig til Lærlingeloven. Jeg tror nu ikke, at denne Lov passer for Tyendet. Lærlingeforholdet varierer i Regelen fra 3 til 5 Aar, men Tjenestefolkene i Alderen fra Konfirmationen til 18 Aar skifte som oftest hvert Aar, idet de som unge Mennesker have Lyst til at se nye Steder. Selv om de ere tilfredse, hvor de ere, ville de dog skifte og se, hvordan andre have det. Jeg tror heller ikke, at man kan undvære en særlig Lov, og noget lignende ønsker de Radikales Ordfører, for han vilde dog være med til 4 Hovedpunkter foruden Bestemmelserne om Forholdet med Hensyn til Fattigvæsenet og Konkursvæsenet. Jeg haaber, at Udvalget kan sammen-

arbejde en Lov af disse Mindretalsforslag. Der er udmærkede Ting i disse Forslag. Den ærede Ordfører for Flertallet (N. C. Jensen) har Ret i, at Kommissionens Betænkning er noget af det bedste, der har ligget paa Tingets Bord, den er værd at læse, den giver Oplysninger i mange forskellige Retninger. Jeg vil altsaa haabe, at der ud af Forhandlingerne kommer en tidssvarende Lov om dette Forhold, ligesom der i 1854 blev lavet en tidssvarende Lov.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Det ærede Medlem, der nys talte (Ravn), erklærede, at han i Tilfælde af, at jeg kom ind i hans Gaard og vilde tale med en af Karlene og se Karlekammeret, vilde jage mig ud, og at han eventuelt vilde bruge sin Pisk for at faa mig ud af Gaarden. Jeg hævder her overfor, at en Tjenestekarl eller Tjenestepige har ubetinget og suveræn Ret til at afgøre, hvem de ville tale med, og at de ikke behøve at spørge Husbonden derom. Det Værelse, som er overladt dem, er en Del af det Vederlag, der ydes dem for deres Arbejde, og Tyendet har Ret til at bestemme, hvem de ville have i dette Værelse, uden at spørge Husbonden. Men hvis det ærede Medlem erklærer, at Tyendet indtager en saadan Trællestilling endnu, at han vil afgøre, hvem de maa modtage i Besøg, er det ærede Medlem ikke bedre eller mere human end de Herre i det forrige Aarhundrede, som mente, at de danske Bønder havde godt af at faa en Dragt Prygl eller en Omgang paa Træhesten eller blive smidte i Hundehullet, naar de ikke passede deres Ting, saaledes som det passede Herremanden.

Første Viceformand (J. C. Christensen): Folketingsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ravn: Det om Hundehullet skal jeg lade ligge, men jeg skal sige, at en god